

125/2003 Συμβούλιο Εφετών Θράκης (βούλευμα)

Καταδίκη αιτούντων άσυλο για παράνομη είσοδο στη χώρα – Υποβολή αιτήματος ασύλου – Πλημμελής διερμηνεία ενώπιον του Πλημμελειοδικείου που επέβαλε ποινή για την παράνομη είσοδο στη χώρα – Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας – Η ιδιότης των αιτούντων καταδίκων συνιστά προσωπικό λόγο απαλλαγής από της ποινής – Ακύρωση απόφασης με την οποία επεβλήθη η καταδίκη.

Εφαρμοστέο δίκαιο:

Άρθρο 96 παρ. 4 Συντάγματος 1975/1986/2001

Άρθρο 31 της Σύμβασης της Γενεύης για το Καθεστώς των Προσφύγων

Ν.Δ. 3989/1959 (ΦΕΚ 201, τ. Α΄)

Άρθρο 216 παρ. 2 ΠΚ

Άρθρο 50 παρ. 1 του Ν. 2910/2001 ««Είσοδος και παραμονή αλλοδαπών στην Ελληνική Επικράτεια. Κτήση της Ελληνικής Ιθαγένειας με πολιτογράφηση και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 91, τ. Α΄)

Άρθρα 1,2, 3, 4, 5, 7 του Α.Ν. 376/1936 «Περί μέτρων ασφαλείας οχυρών θέσεων» (ΦΕΚ 546, τ. Α΄) σε συνδυασμό με Π.Δ. 604/1982 «Καθορισμός των ορίων αμυντικής περιοχής αρμοδιότητας του Γενικού Επιτελείου Στρατού» (ΦΕΚ 118, τ. Α΄)

Άρθρα 476 παρ. 1, 525 παρ. 2, 527 και 528 Κ.Π.Δ.

Πραγματικά Περιστατικά: Ο κύριος Τ.Μ. και η κυρία L.P. πολίτες Ιράν εισήλθαν παράνομα στην Ελλάδα και παραπέμφθηκαν κατηγορούμενοι για παράνομη είσοδο στη χώρα ενώπιον του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ορεστιάδας, το οποίο με την υπ΄ αριθμ. 998/2002 απόφασή του τους καταδίκασε σε φυλάκιση ενός μηνός, διέταξε την επ΄ αόριστον εκτέλεση της ποινής και την άμεση απέλασή τους από τη χώρα. Διαρκούσης της κράτησής τους με σκοπό την απέλασή τους αιτήθηκαν την επανάληψη της διαδικασίας ισχυριζόμενοι ότι ενώπιον του πρωτοβαθμίως δικάσαντος δικαστηρίου δεν διερμηνεύθησαν όσα επικαλέστηκαν για την υπεράσπισή τους από την περσική στην ελληνική αλλά από την αραβική στην ελληνική, αφού ο διορισθείς από το Δικαστήριο διερμηνέας, κύριος Α.Ο. ιρακινός πολίτης, ήταν γνώστης της αραβικής γλώσσας. Συνέπεια της πλημμελούς διερμηνείας δεν εξέφρασαν ενώπιον του Δικαστηρίου την επιθυμία τους να υποβάλουν αίτημα ασύλου στην Ελλάδα λόγω των διώξεων που φοβούνται στην πατρίδα τους. Για να αποδείξουν τους ισχυρισμούς τους περί φόβου δίωξης στην πατρίδα τους υπέβαλαν με την αίτηση για την επανάληψη της διαδικασίας την από 19.11.2002 κλήση του ισλαμικού επαναστατικού δικαστηρίου του Rasht με την οποία η δεύτερη των κατηγορουμένων καλείτο να εμφανιστεί στο ακροατήριό του προκειμένου να δικαστεί για πολιτικές αντικαθεστωτικές πράξεις.

Σκεπτικό: Το Συμβούλιο Εφετών Θράκης δέχθηκε τους ισχυρισμούς των αιτούντων περί πλημμελούς διερμηνείας ενώπιον του Πλημμελειοδικείου Ορεστιάδας το οποίο τους καταδίκασε για την παράνομη είσοδο στη χώρα. Δέχθηκε ότι η αντικαθεστωτική δραστηριότητα της δευτέρας των κατηγορουμένων και η σωτήρια διαφυγή από τον τόπο καταγωγής τους και η προς επιβίωσή τους λαθραία είσοδος στην Ελλάδα ήταν αναγκαία αλλά άγνωστος στο καταδικάσαν Δικαστήριο. Κατά τη διαμόρφωση της κρίσης του το Δικαστήριο έλαβε υπόψη του την κλήση που είχε αποστείλει στην δεύτερη των αιτούντων ισλαμικό δικαστήριο προκειμένου να δικαστεί για αντικαθεστωτικές πράξεις.

Λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά περιστατικά της υπό κρίση υπόθεσης και κατ΄ επίκληση της διάταξης του άρθρου 31 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων δέχθηκε ότι η ιδιότητα των αιτούντων καταδίκων που ζήτησαν να υπαχθούν στο προστατευτικό καθεστώς του πρόσφυγα συνιστά προσωπικό λόγο απαλλαγής από της ποινής.

Το Συμβούλιο Εφετών Θράκης ακύρωσε την υπ΄ αριθμ. 998/2002 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Ορεστιάδας και αποφάσισε την παραπομπή της υπόθεσης προς συζήτηση σε ομοίοβαθμο προς το καταδικάσαν Δικαστήριο του Πρωτοδικείου Ορεστιάδας.